

สำเนา

○ คำแต่งการณ์

(ด. ๒๕)

คดีหมายเลขดำที่ อ.๑๐๘๘/๒๕๕๙

ศาลปกครองสูงสุด

คำแต่งการณ์ของตุลาการผู้แต่งคดี (อุทธรณ์คำพิพากษา)

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ผู้ฟ้องคดี นางจารุวรรณ พริยะปัญญาพร

ผู้ถูกฟ้องคดี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ที่ ๑
กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ๒
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ๓

ผู้อุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓

ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขอ้าง
ที่ ๑๖๙๖/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

เสนอต่อ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด องค์คณะที่ ๘

ตุลาการผู้แต่งคดี (นายวิชัย พจน์โพธิ) ได้พิจารณาสำนวนคดีนี้พร้อมทั้ง
บันทึกของตุลาการเจ้าของสำนวนแล้ว ขอเสนอคำแต่งการณ์ต่อองค์คณะเพื่อประกอบ
การพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

๑. คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
ในคดีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่ง (๑) เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๖๙๐ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ที่ไม่อนุมัติให้เบิกจ่าย

ค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ (๒) เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศช ๐๒๐๙/๒๔๑๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศช ๐๒๐๙/๒๔๑๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามสิทธิภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นให้ยกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ อุทธรณ์ว่า นายธีรศานต์ พิริยะบัญญาพร คู่สมรสของผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคม และได้ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนต่อสำนักงานประกันสังคม เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงก่อนเข้ารับการรักษาพยาบาล ได้ยื่นเรื่องขอรับผลประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการพิจารณาแล้ว แจ้งว่า นายธีรศานต์ไม่มีสิทธิได้รับค่าบริการทางการแพทย์ เนื่องจากโรมะเริงต่อมน้ำเหลืองเป็นโรคที่นายธีรศานต์สามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิประกันสังคมได้โดยปลอดภัย จึงไม่เข้าข่ายการเจ็บป่วยฉุกเฉินตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๘ และเมื่อได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมกับได้รับแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวันแล้ว นายธีรศานต์ก็ไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแต่ประการใด ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นเรื่องขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการหารือเรื่องดังกล่าวตามสายงานการบังคับบัญชา ซึ่งกรมบัญชีกลางได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว ตอบข้อหารือว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำไปเสริมรับเงินค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยในของนายธีรศานต์จากโรงพยาบาลรามาธิบดีมาเบิกกับส่วนราชการได้ เนื่องจากในช่วงเวลาระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่นายธีรศานต์เข้ารับการรักษาโรมะเริงต่อมน้ำเหลืองที่โรงพยาบาลรามาธิบดีนั้น นายธีรศานต์ยังคงมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากสำนักงานประกันสังคมอยู่ แต่เมื่อได้เข้ารับการรักษาพยาบาลณ สถานพยาบาลที่ปรากฏในบัตรรับรองสิทธิ ซึ่งถือเป็นกรณีที่มีได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์

ของกฎหมายประกันสังคม และการที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดการใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลไว้อย่างไรแล้ว แต่ผู้มีสิทธิไม่ไปใช้สิทธิตามเงื่อนไขที่ไม่เป็นเหตุให้ผู้นั้นสามารถใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีนำไปเสริมรับเงินค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยในของนายธีรศานต์จากโรงพยาบาลรามาธิบดีมาเบิกกับส่วนราชการ ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ เห็นว่า นายธีรศานต์ได้เลือกใช้สิทธิขอรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นแล้ว แต่ปรากฏว่าหน่วยงานอื่นได้ปฏิเสธการใช้สิทธิของนายธีรศานต์ กรณีจึงถือว่า นายธีรศานต์มิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายประกันสังคม ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลของคู่สมรส ตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่อนุญาตให้เบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกฟ้อง

๒. ดุลยการผู้แทนคดีได้ตรวจพิจารณาสำนวนคดีของศาลปกครองชั้นต้น คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ คำแก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และเอกสารอื่นๆ ในสำนวนคดีแล้ว

๓. ดุลยการผู้แทนคดีได้ตรวจพิจารณาบทกฎหมายและกฎหมายที่สำคัญ ประกอบด้วยแล้ว

๔. ดุลยการผู้แทนคดีรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ขณะเกิดเหตุพิพากษานี้ ผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งครุ พ.ศ. ๓ โรงเรียนวัดบวรนิเวศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต ๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ต่อมา นายธีรศานต์ พิริยะปัญญาพร คู่สมรสของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มีอาการเจ็บป่วยได้เข้ารับการรักษาด้วยโรงพยาบาลจุฬารัตน์ ๓ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลตามบัตรับรองสิทธิของสำนักงานประกันสังคม จนกระทั่งแพทย์ตรวจสอบว่า นายธีรศานต์ป่วยเป็นโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง ผู้ฟ้องคดีจึงย้าย

นายธีรศานต์เข้ารับการรักษาโรมะเริงต่อมน้ำเหลืองที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ระหว่างวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๕๓,๗๐๔ บาท นายธีรศานต์จึงได้ยื่นเรื่องขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ แต่ได้รับแจ้งตามหนังสือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป บพ ๐๐๓๐/ป.๒๕๐๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ ว่า นายธีรศานต์ไม่มีสิทธิได้รับค่าบริการทางการแพทย์ เนื่องจากมิได้เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลที่กำหนดไว้ในบัตรับรองสิทธิ อีกทั้งอาการเจ็บป่วยของนายธีรศานต์ไม่เข้าข่ายการเจ็บป่วยฉุกเฉินตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๘ นายธีรศานต์ไม่ได้อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นเรื่องขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ตามพระราชบัญญัติการเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๒/๓๐๗๐ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ หารือกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอเบิกค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ไปยังกรมบัญชีกลาง ซึ่งกรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วมีหนังสือ ที่ กค ๐๔๒๒.๒/๔๐๖๓๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ตอบข้อหารือว่า การที่นายธีรศานต์มิได้เข้ารับการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลที่ปรากฏในบัตรับรองสิทธิ ถือเป็นกรณีที่มิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายประกันสังคม และการที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดการใช้สิทธิไว้อย่างไรแล้วแต่ผู้มีสิทธิไม่ไปใช้สิทธิตามเงื่อนไขดังกล่าว ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้นั้นสามารถใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติการเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถนำไปเสริมรับเงินค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ซึ่งเป็นคู่สมรสมาเบิกจากส่วนราชการต้นสังกัดได้ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑ ปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๖๙๐ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งคำสั่งไม่อนุมัติให้เบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วยเหตุผลตามหนังสือตอบข้อหารือของกรมบัญชีกลาง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วได้มีหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๗/๒๔๑๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๖๙๐

ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่ไม่อนุมติให้เบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ ให้แก่ผู้ป้องคดี และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ป้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ กระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๙/๒๔๑๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ให้ยก อุทธรณ์ของผู้ป้องคดี โดยให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ให้แก่ผู้ป้องคดี ตามสิทธิภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว จึงอุทธรณ์เป็นคดีนี้ต่อ ศาลปกครองสูงสุด

๔. ตุลาการผู้แทนคดีเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผล ในการวินิจฉัยในประเด็นต่างๆ ดังนี้

(๑) ประเด็นเกี่ยวกับอำนาจศาลและเงื่อนไขในการอุทธรณ์

คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งทางปกครอง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษามีวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ยื่นคำอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จึงเป็นคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ตามมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คำอุทธรณ์มีรายการครอบคลุมด้านตามข้อ ๑๐๑ แห่งระเบียบของ ที่ประชุมใหญ่ดุลยการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองสูงสุดจึงรับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาพิพากษาได้

(๒) ประเด็นที่เป็นเนื้อหาของอุทธรณ์

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๙/๒๔๑๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ป้องคดี ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชนูญติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุน ดังต่อไปนี้ (๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย... มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เป็นบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะต้องรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามมาตรา ๕๙ ... และมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้เลขาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตท้องที่และชื่อสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ได้ วรรคสอง บัญญัติว่า ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ถ้าทำงานหรือมีภาระงานอยู่ในเขตท้องที่ได้ให้ปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่นั้น เว้นแต่ในกรณีที่ในเขตท้องที่นั้นไม่มีสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีเหตุผลสมควรที่ไม่สามารถปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลดังกล่าวได้ ก็ให้ปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่อื่นได้ วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตน "ปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้ผู้ประกันตน มีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ที่ต้องจ่ายให้แก่สถานพยาบาลอื่นนั้น ตามจำนวนที่สำนักงานกำหนด โดยคำนึงถึงสภาพของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย การคลอดบุตร สภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละเขตท้องที่ และลักษณะของการบริการทางการแพทย์ที่ได้รับ ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์ และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบเหตุอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๘ ข้อ ๓ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยฉุกเฉินอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และมีความจำเป็นทำให้ไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดให้สำหรับผู้ประกันตนนั้น เมื่อผู้ประกันตนได้เข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลอื่น ให้สำนักงานจ่ายเงิน เป็นค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่ผู้ประกันตนหรือสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์ แล้วแต่กรณี ดังนี้... พระราชบัญญัติการเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ "ผู้มีสิทธิ" หมายความว่า (๑) ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำจากเงินบประมาณรายจ่าย งบบุคลากร

ของกระทรวง ทบวง กรม... “บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า... (๒) คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้มีสิทธิ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวของตนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น ให้ผู้มีสิทธิเลือกว่าจะใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ หรือใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น และหากเลือกใช้สิทธิจากหน่วยงานอื่นผู้นั้นไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การเลือกและการเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่บุคคลในครอบครัวมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิของตนเองจากหน่วยงานอื่น ผู้มีสิทธิไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับบุคคลในครอบครัวตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับนั้นต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้มีสิทธิ มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับบุคคลในครอบครัวเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่ และหนังสือรับรองบัญชีกลาง ตัวบทที่สุด ที่ กค ๐๔๒๒.๒/ว ๓๗๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ชี้งช้อ ๗ กำหนดว่า การใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับบุคคลในครอบครัว ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิของตนเองจากหน่วยงานอื่น ผู้มีสิทธิมีสิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุคคลในครอบครัวเฉพาะกรณีที่บุคคลในครอบครัวได้รับค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นต่ำกว่าสิทธิตามพระราชบัญญัติฯเท่านั้น

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายธีรศานต์ พิริยะปัญญาพร คู่สมรสของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้ระบุสถานพยาบาลในบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลจุฬารัตน์ ๓ นายธีรศานต์ จึงยื่อมมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในการถือประจำบัตรรายหรือเจ็บป่วยตามมาตรา ๔๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยจะต้องใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ก่อน เมื่อนายธีรศานต์มีอาการเจ็บป่วยได้เข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลจุฬารัตน์ ๓ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิของสำนักงานประกันสังคม แพทย์ผู้รักษาตรวจพบว่านายธีรศานต์ป่วยเป็นโรคมะเร็ง ต่อมน้ำเหลือง ผู้ฟ้องคดีจึงย้ายนายธีรศานต์เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลแห่งเดียวกันที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๔๓,๗๐๔ บาท นายธีรศานต์

จึงได้ยื่นเรื่องขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ แต่ได้รับแจ้งตามหนังสือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สปบพ ๐๐๓๐/ป.๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๔ ว่า นายธีรศานติ์ไม่มีสิทธิ์ได้รับค่าบริการทางการแพทย์ เนื่องจากมิได้เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลที่กำหนดไว้ในบัตรับรองสิทธิ์ อีกทั้งอาการเจ็บป่วยของนายธีรศานติ์ไม่เข้าข่ายการเจ็บป่วยฉุกเฉินตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๘ นายธีรศานติ์ไม่ได้อุทธรณ์โดยแยกคำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นเรื่องขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานติ์ ตามพระราชบัญญัติการเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๖๙๐ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้เบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานติ์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีเหตุผลว่า นายธีรศานติ์มิได้เข้ารับการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลที่ปรากฏในบัตรับรองสิทธิ์ ถือเป็นกรณีที่มิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายประกันสังคม และการที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดการใช้สิทธิ์ไว้อย่างไรแล้วแต่ผู้มีสิทธิ์ไม่ไปใช้สิทธิตามเงื่อนไขดังกล่าว ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้นั้นสามารถใช้สิทธิ์เบิกค่ารักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติการเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถนำไปเสริมรับเงินค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานติ์ ซึ่งเป็นคู่สมรสมาเบิกจากส่วนราชการต้นสังกัดได้มีเหตุผลอันสมควรที่ไม่สามารถเข้ารับการรักษาโรคจะเร่งต่อมน้ำเหลืองที่โรงพยาบาลที่ระบุไว้ในบัตรับรองสิทธิ์ ประกอบกับนายธีรศานติ์ได้ใช้สิทธิ์ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ แล้ว แต่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการปฏิเสธ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า นายธีรศานติ์เข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลจุฬารัตน์ ๓ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลตามบัตรับรองสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคม 医療ผู้รักษาตรวจพบว่านายธีรศานติ์ป่วยเป็นโรคจะเร่งต่อมน้ำเหลือง ผู้ฟ้องคดีจึงย้ายนายธีรศานติ์เข้ารับการรักษาโรคจะเร่งต่อมน้ำเหลืองที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ จึงมีเหตุผลอันสมควรที่ทำให้คู่สมรสของผู้ฟ้องคดีไม่เข้ารับการรักษาอาการของโรคดังกล่าวที่โรงพยาบาลจุฬารัตน์ ๓ ตามที่ระบุไว้ในบัตรับรองสิทธิ์ เพราะโรคจะเร่งต่อมน้ำเหลืองดังกล่าวจำเป็นเป็นต้องได้รับการรักษาจากโรงพยาบาลที่มีอุปกรณ์ เครื่องมือที่มีคุณภาพ

เพียงพอ เมื่อนายธีรศานต์ได้ยื่นเรื่องขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ แต่ได้รับแจ้งตามหนังสือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป บพ ๐๐๓๐/ป.๒๕๐๔ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ ว่า นายธีรศานต์ “ไม่มีสิทธิ” ได้รับค่าบริการทางการแพทย์ กรณีเจ็บป่วยได้ว่า นายธีรศานต์คู่สมรสของผู้ฟ้องคดี “ไม่มีสิทธิ” ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น การที่ผู้ฟ้องคดีขอเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติการเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ จึง “ไม่เป็นการใช้สิทธิ” เบิกเงินค่ารักษาพยาบาลเข้าช้อนกับสิทธิของคู่สมรส ตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่านายธีรศานต์ต้องใช้สิทธิในการรักษาพยาบาลให้เป็นไปตามเงื่อนไขของสำนักงานประกันสังคม ถ้า “ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของสำนักงานประกันสังคม” “ไม่มีสิทธิ” นำค่ารักษาพยาบาลมาเบิกจากต้นสังกัดของคู่สมรสได้นั้น เป็นการวินิจฉัยไปในทางที่ทำให้ นายธีรศานต์ “มีสิทธิ” ได้รับค่ารักษาพยาบาลต่างว่า “คู่สมรสของข้าราชการที่ไม่มีสิทธิ” ตามกฎหมายอื่น ทั้งที่ตามกฎหมายประกันสังคมนายธีรศานต์จะต้องจ่ายเงินสมบทเข้ากองทุนด้วย เมื่อค่ารักษาพยาบาลที่พิพาทไม่สามารถเบิกจากสำนักงานประกันสังคมได้ ผู้ฟ้องคดีจึง “มีสิทธิ” นำค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์มาเบิกจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๑/๖๘๐ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่ “ไม่อนุமติ” ให้เบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้ว ยืนยันตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีคำสั่งตามหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๙/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

๙

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๙/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลของนายธีรศานต์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามสิทธิภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นให้ยกนั้น ตุลาการผู้แฉลงคดีเห็นพ้องด้วย

๖. โดยสรุปดุลาการผู้แฉลงคดีข้อเรียนเสนอต่อองค์คณและเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีนี้

นายวิชัย พจน์โพธิ์
ดุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น
ประจำศาลปกครองสูงสุด

ดุลาการผู้แฉลงคดี

สำเนาถูกต้อง^๑
มนัสชา ไชกาน
(นางสาวมนัสชา ไชกาน)
พนักงานดีปักรอฯ สำนักงานอธิการบดีฯ